

KONINKRIJK BELGIË

ADVIES 32.925/3

VAN DE AFDELING WETGEVING
VAN DE RAAD VAN STATE

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, derde kamer, op 23 januari 2002 door de Vlaamse minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Buitenlands Beleid verzocht hem van advies te dienen over een ontwerp van besluit van de Vlaamse regering "houdende de organisatie van de Vlaamse Monumentenprijs", heeft op 7 mei 2002 het volgende advies gegeven :

STREKKING VAN HET ONTWERP

1. Het voor advies voorgelegde ontwerp van besluit van de Vlaamse regering strekt ertoe een jaarlijkse Vlaamse Monumentenprijs te organiseren.

Het ontwerp bepaalt de criteria die gelden voor de toekenning van de prijs.

In feite zijn er vijf "provinciale" Vlaamse Monumentenprijzen, en wordt de laureaat van de Vlaamse Monumentenprijs aangewezen onder de "provinciale" laureaten.

Het ontworpen besluit is bedoeld om in de plaats te komen van het besluit van de Vlaamse regering van 30 mei 1996 tot instelling van een Vlaamse Monumentenprijs.

RECHTSGROND

2. In het advies 32.582/3 van 27 november 2001 over een ontwerp van besluit van de Vlaamse regering "betreffende de wijziging aan sommige bepalingen inzake de regelgeving met betrekking tot de monumenten- en landschapszorg, wat de invoering van de euro betreft", heeft de Raad van State erop gewezen dat voor de wijzigingen die dat ontwerp beoogde aan te brengen in het voornoemde besluit van de Vlaamse regering van 30 mei 1996, het decreet van 3 maart 1976 tot bescherming van monumenten en stads- en dorpsgezichten geen rechtsgrond bood.

Hetzelfde kan worden gezegd met betrekking tot het thans voor advies voorgelegde ontwerp.

3.1. Verder werd in voormeld advies nog het volgende opgemerkt :

"Weliswaar kan, bij gebreke van een regeling in een organiek decreet, voor het vaststellen van de voorwaarden waaronder een subsidie (of prijs) wordt verleend, een rechtsgrond gevonden worden in een bepaling van de algemene uitgavenbegroting, voorzover die de aard van de toelage preciseert. Artikel 12, derde lid, van de op 17 juli 1991 gecoördineerde wetten op de rijkscomptabiliteit bepaalt immers dat «bij ontstentenis van een organieke wet, (...) er voor elke toelage in de algemene uitgavenbegroting een speciale bepaling (moet) zijn die de aard van de toelage preciseert; die toelagen kunnen worden toegekend onder de voorwaarden vastgesteld door de Koning (lees : de Vlaamse regering)».

In dit verband heeft de gemachtigde ambtenaar het volgende verklaard :

«M.b.t. de Vlaamse Monumentenprijs is een nieuw besluit van de Vlaamse regering in voorbereiding (thans begrotingsakkoord aangevraagd) ⁽¹⁾ dat volgende wijziging voorziet :

- 5 prijzen op provinciaal vlak van elk 2.500 (euro);
- 1 Vlaamse prijs (gekozen uit de 5 provinciaal geselecteerden) van 12.500 (euro).

Bedoeling is dit besluit in 2002 reeds toe te passen; hiertoe werd in de uitgavenbegroting 2002, programma 62.2 (Monumenten en Landschappen) onder basisallocatie 34.02 een bedrag van 25.000 (euro) ingeschreven»".

3.2. Te dezen blijkt artikel 15 van het decreet houdende de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 2002, aangenomen door het Vlaams Parlement op 19 december 2001⁽²⁾, een machtiging te bevatten om subsidies toe te kennen, o.m. "voor de toekenning van een jaarlijkse monumentenprijs" (programma 62.20, basisallocatie 34.02). Die bepaling van het begrotingsdecreet kan beschouwd worden als een speciale bepaling van de uitgavenbegroting die de aard van de toelage preciseert. Aldus kan die bepaling, overeenkomstig artikel 12, derde lid, van de gecoördineerde wetten op de rijkscomptabiliteit, geacht worden de rechtsgrond te bieden voor het vaststellen van het ontworpen besluit.

⁽¹⁾ Het bedoelde besluit is kennelijk het besluit waarvan het ontwerp thans voorligt.

⁽²⁾ Zie de tekst aangenomen door de plenaire vergadering, Parl. St., Vl. Parl., 2001-02, nr. 15-12.

De aandacht moet er evenwel op gevestigd worden dat de voornoemde begrotingsbepaling in beginsel slechts als rechtsgrond kan gelden voor een regeling met betrekking tot het begrotingsjaar 2002. Het ontworpen besluit is kennelijk opgevat als een permanente regeling waarvan de gelding verder reikt dan het begrotingsjaar 2002. De rechtsgrond voor een subsidieregeling waarvan de geldingsduur het begrotingsjaar overschrijdt, behoort normaal te worden geboden door een organieke regeling vastgesteld bij een afzonderlijk decreet. Opdat een dergelijke subsidieregeling rechtsgrond zou kunnen blijven vinden in een begrotingsbepaling, is in elk geval vereist dat de machtiging tot het verlenen van de subsidies van jaar tot jaar in de opeenvolgende begrotingen wordt herhaald. Omdat niet op voorhand kan gewaarborgd worden dat dit inderdaad zal gebeuren, is dit laatste procédé af te raden.

Er kan integendeel aanbevolen worden om voor de ontworpen regeling te voorzien in een rechtsgrond met onbepaalde geldingskracht, op te nemen in een organiek decreet (zoals bijvoorbeeld het voornoemde decreet van 3 maart 1976).

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Aanhef

4. Rekening houdend met wat hiervóór werd opgemerkt in verband met de rechtsgrond van het ontworpen besluit, dient het eerste lid van de aanhef te worden vervangen door twee leden, waarin verwezen wordt respectievelijk naar artikel 12, derde lid, van de wetten op de Rijkscomptabiliteit, gecoördineerd op 17 juli 1991, en naar artikel 15 van het decreet van ... december 2001 houdende de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 2002.

Artikel 3

5. Het is verwarrend om niet enkel de eigenlijke "Vlaamse" prijs, maar ook de "provinciale" prijzen "Vlaamse Monumentenprijs" te noemen. De stellers van het ontwerp wordt ter overweging gegeven om voor de "provinciale" prijzen een meer onderscheidende benaming te zoeken.

De kamer was samengesteld uit

de Heren	W. DEROOVER,	eerste voorzitter,
	D. ALBRECHT, P. LEMMENS,	staatsraden,
	H. COUSY, A. SPRUYT,	assessoren van de afdeling wetgeving,
Mevrouw	A.-M. GOOSSENS,	toegevoegd griffier.

Het verslag werd uitgebracht door de H. B. SEUTIN, eerste auditeur. De nota van het Coördinatiebureau werd opgesteld en toegelicht door de H. J. DRIJKONINGEN, eerste referendaris.

DE GRIFFIER,

DE EERSTE VOORZITTER,

A.-M. GOOSSENS

W. DEROOVER